

A napkeleti bölcsek...

Máté evangéliuma 2, 1-12.

„Amikor Jézus megszületett a júdeai Betlehemben Heródes király idejében, íme, bölcsek érkeztek napkeletről Jeruzsálembe, és ezt kérdezték: „Hol van a zsidók királya, aki most született? Mert láttuk az csillagát, amikor feltűnt, és eljöttünk, hogy imádjuk t.” Amikor ezt Heródes király meghallotta, nyugtalanság fogta el, és vele együtt az egész Jeruzsálemet. Összehívatta a nép valamennyi főpapját és írástudóját, és megkérdezte tőlük, hol kell megszületnie a Krisztusnak. Azok ezt mondták neki: „A júdeai Betlehemben, mert így írta meg a próféta: Te pedig Betlehem, Júda földje, semmiképpen sem vagy a legjelentéktelenebb Júda fejedelmi városai között, mert fejedelem származik belőled, aki legeltetni fogja népem, Izráelt.” Ekkor Heródes titokban hívatta a bölcseket, pontosan megkérdezte tőlük a csillag feltűnésének idejét, majd elküldte őket Betlehembe, és ezt mondta: „Menjetek el, szerezzetek pontos értesüléseket a gyermekről; mihelyt pedig megtaláljátok, adjátok tudtomra, hogy én is elmenjek, és imádjam t!” Miután meghallgatták a királyt, elindultak, és íme, a csillag, amelyet láttak feltűnéskor, eltűnt, amíg meg nem érkeztek, és akkor megállt a fölött a hely fölött, ahol a gyermek volt. Amikor meglátták a csillagot, igen nagy volt az örömük. Bementek a házba, meglátták a gyermeket anyjával, Máriával, és leborulva imádták t. Kinyitották kincsesládáikat, és ajándékokat adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel azonban kijelentést kaptak álomban, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.”

A betlehemi Jézus születés képe nagyon idillikus, melyet a művészek megformáltak, közreadtak, és a közgondolkodásban beágyazódott. De sajnos ezzel szemben a valóság nagyon eltér ettől! „És történt, hogy amíg ott voltak, eljött születésének ideje, és megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.” Lukács 2, 6-7.

Ez az állapot, egy szülőanya számára nem a legideálisabb. Tehát nem szép, nem idillikus ez a kép, hanem annak valósága, melyet János apostol az evangéliumában így fogalmaz meg: „Az Ige volt az igazi világosság, amely megvilágosít minden embert: jött el a világba. A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg t: saját világába jött, és az övéi nem fogadták be t.” János 1, 9-11.

Talán érdemes elgondolkodni ezen az ünnepen azon, hogy mi a valóság, és mi a látszat, vagy a láttatott, elfogadott valóság. Azt kell mondanunk, hogy nagy ellentét feszül a kettő között! Csak az ünnep lényege, és a megünneplése közötti ellentétre gondolunk, is okot ad annak átgondolására. Ha hajlandóak vagyunk arra, hogy az ünnepi forgatag, az ünnepi készülődés, költekezés közepette egy kicsit is elcsendesedjünk, akkor talán történhet velünk olyan esemény, mint a napkeleti bölcsekkel...

„Mivel azonban kijelentést kaptak..., más úton tértek vissza hazájukba.” Ezek az emberek bölcsek, és Isten keres embereket, de mégis a keresésük során sok vargabetűt írt le. Arra gondoltak, miközben a csillagot követték, hogy a csillag csakis a királyi palotába vezetheti őket, hiszen ez az elfogadott, kézenfekvő lehetőség... De a csillag nem oda vezette volna őket, ha figyelnek rá. Ennek ellenére megérkeztek Betlehembe, és a tiszteletüket, hódolatukat kifejezték. Ünnepeltek. Ez az ünneplés, azonban az életükre nézve nagy változást hozott. A nyitottságuk, a figyelmességük, a megszokásoktól, az elvárásoktól való elfordulás azt okozta bennük – hogy meghallották Isten hangját, és ennek következménye az volt, hogy más úton tértek haza.

Vajon, 2015 adventi és karácsony ünnepe hoz-e számunkra ilyen jelentős változást, hogy más úton járunk ezután, mint eddig?

Vajon, észre vesszük-e az ünnep maszkját, és mögé látva, azt eltávolítva meg tudjuk-e látni az ünnepeket?

Vajon, nem csak a fenyőfáig, az ajándékok sokaságáig látunk? Vajon, ugyanúgy ünneplünk most is mint eddig, és mint mások is?

Vajon, az ünneplésünket, az ünnepi szokásainkat a multikulturális irányvonal határozza meg ellenőrizetlenül?

Hogyan ünneplünk? Vagy inkább: Kit ünneplünk?

A nagy forgatagban, zenebona, felhajtások közepette észre tudjuk-e venni, hogy karácsonykor nem a családot ünnepljük, és nem a szeretet ünnepe a karácsony, ahogyan ájtatosan némelyek ellopják Jézus születésnapjának ünnepét – hanem karácsony, a Megváltó születésének ünnepe! Hogyan lehet ezt méltóképpen ünnepelni? Hát... nem a trendi irányzatok szerint, az biztos!

A méltó ünneplés következménye az, ha más úton járunk, mint azelőtt! Ha találkozásunk van a Megváltóval, ha figyelmünk reá fókuszál, ha értjük a karácsony, Jézus születésének okát, lényegét, akkor minden bizonnyal más úton járunk ezután, mint eddig tettük!

A bölcsek életében ezt a változást okozta a megszületett Jézussal való találkozás.

Vajon a te életedben milyen változást hoz a 2015-ös karácsony?

Azt kívánom, hogy valóság legyen számunkra az angyalok üzenete:

„Az angyal pedig ezt mondta nekik: „Ne féljeteK, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz: Üdvözít született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában. A jel pedig ez lesz számotokra: találtok egy kisgyermeket, aki bepólyálva fekszik a jászolban.” És hirtelen mennyei seregek sokasága jelent meg az angyallal, akik dicsérték az Istent, és ezt mondták: „Dics ség a magasságban Istennek, és a földön békesség, és az emberekhez jóakarat.” Lukács 2, 10-14.

Áldott ünneplést kívánok!